

ת"פ 50026/03/18 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אלי כחלון-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 50026-03-18 מדינת ישראל נ' כחלון

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: מדינת ישראל-פמ"ד

ע"י ב"כ עו"ד אנה שנייד והמתמחה מנדי ליפשיץ
המאשימה נגד

אלי כחלון-בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מירב מזרחי בשם עו"ד הילה טל
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 ביחד עם 418 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירת **קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, בתאריך 20.6.16, או בסמוך לאחר מכן, נשלח שיק שמספרו 36821, המשוך מבנק הפועלים, סניף 412 ברחובות, מספר חשבון 24306, על סך 866 ₪ (להלן: "**השיק**"), באמצעות הדואר, מהמועצה האזורית גן רווה, אל חברה בשם "ענק הבטיחות" (להלן: "**החברה**"), כשהשיק הגיע לפקודת החברה.

בנסיבות שאינן ידועות למאשימה, אך לפני יום 21.7.16, קיבל הנאשם לידיו את השיק והפקיד אותו בחשבון הבנק שלו בבנק יהב, בעיר אשקלון, לאחר ששם המוטב שונה על גבי השיק לשמו של הנאשם, התאריך שונה לתאריך 18.7.16 וסכום השיק שונה לסך של 74,360 ₪ (להלן: "**השיק המזויף**").

בעקבות מצג השווא שהציג הנאשם בפני הבנק, באמצעות השיק המזויף, נפרע השיק והנאשם זוכה בחשבון הבנק שלו בסכום של 74,360 ₪.

כעבור מספר ימים, בתאריך 25.7.16, הגיע הנאשם אל סניף הבנק שלו באשקלון ומשך מחשבונו 50,000 ₪ במזומן.

2. במסגרת ההסדר הדיוני אשר הוצג בבית המשפט ביום 3.3.19 נתבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם. לתיק בית המשפט הוגשו מספר תסקירים:

בתסקיר מיום **28.9.19**, נסקרו קורותיו של הנאשם, נמסר כי מדובר בנאשם בן 24, אשר מתעתד להינשא עם בת

זוג עמה הוא מתגורר בבית אביו. נמסר, כי הנאשם מתמודד עם מחלת סוכרת נעורים חמורה, אי ספיקת כליות ועין תותבת. לדבריו אף אושפז בבית חולים בטיפול נמרץ נשימתי בשל החמרה במחלת הסוכרת. כן נמסר, כי נקבעו לנאשם 87% נכות במוסד לביטוח לאומי. נמסר, כי המחלה התגלתה בהיותו ילד וכבר אז הורכבה לו עין תותבת.

הנאשם ציין, כי היה חשוף להקנטות ולהשפלות מצד ילדים אחרים והחל לנהוג ב אלימות. עוד ציין, כי הפסיד ימי לימוד רבים בשל מחלתו וצבר פערים לימודיים רבים. חרף זאת, הצליח לסיים 12 שנות לימוד, תוך שגילה קשיי התנהגות וחבר לחברה שולית, והחל להיות מעורב בפלילים.

נמסר, כי אמור של הנאשם נפטרה כשנה וחצי עובר לעריכת התסקיר, בהיותה בת 48.

ביחס לעברו הפלילי נמסר, כי בין השנים 2010-2017 הנאשם הורשע בעבירות שונות מסוג אלימות, רכוש, שבל"ר, הפרת הוראה חוקית והפרת סדר ציבורי, כאשר בשנת 2012, נדון בבית המשפט לנוער בגין עבירות רכוש וסמים. כן נמסר, כי בעבר הוטל עליו הנאשם צו של"צ בתיק אחר, אך לא עמד במכסת השעות שהוטלה עליו.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה, אך לא התייצב לבדיקות לאיתור שרידי סם מטעמים שונים הנועצים בו. הנאשם תיאר כי נהג להמר בעבר, כאמצעי להשגת כסף, אך מזה כשנתיים אינו מהמר ושלל כל בעיה או קושי בתחום ההתמכרויות בחייו וטען כי אינו זקוק לסיוע בתחום זה.

באשר לעבירות בתיק הנדון נמסר, כי הנאשם מודה באופן חלקי במתואר בכתב האישום המתוקן. הנאשם שלל כוונה פלילית או מודעות לכך שמדובר במסמך מזויף או ניסיון למרמה, טען כי השיק הוא בעצם רווחיו מהימורים אותו קיבל מאדם מכיר. כן הדגיש בפני גורמי הטיפול, כי לו ידע שהשיק מזויף לא היה מפקיד אותו בחשבונו.

ההתרשמות מהנאשם היא, כי מאז פטירת אמו הוא עורך מאמצים להימנע מפליליים וממעורבות שולית.

בהערכת גורמי הסיכון נמסר, כי נסיבות חייו של הנאשם, מצבו הרפואי וקשיי ההתנהגות וההסתגלות במסגרות שונות הביאו לכך שפיתח דימוי עצמי נמוך ולכן חבר לחברה שולית. כן נלקחה בחשבון נטייתו של הנאשם להגיב באופן תוקפני ברגעי משבר, וההתרשמות כי הנאשם מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה להגמשת גבולות לטובתו האישית וכאמצעי להשגת כסף מהיר. כן הובאו בחשבון הפער בין האופן בו הנאשם מתייחס למצבו, אל מול המידע שנמסר בעניינו, המשקף תמונה אחרת והיעדר נטילת האחריות בגין העבירות אשר ביצע. הובא בחשבון גם, כי הנאשם נעדר יכולת של התבוננות עצמית וכי הוא נעדר כוחות לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, דבר המעמיד בספק יכולתו לעמוד בהתחייבות להליך טיפולי.

בהערכת גורמי הסיכון, נמסר כי שירות המבחן הביא בחשבון המוטיבציה הראשונית שהביע הנאשם להיעזר בגורמי הטיפול וכן את השאיפות שמביע לניהול אורח חיים נורמטיבי ומתפקד באמצעות מציאת תעסוקה הולמת והקמת משפחה.

לאור כל האמור, שירות המבחן המליץ לדחות הדין לשם בחינת מידת יכולתו של הנאשם להשתלב בטיפול.

3. בית המשפט נענה לבקשה. בתסקיר מיום **12.11.20** נמסר, כי הנאשם החל להשתלב בקבוצה טיפולית

בשירות המבחן שמטרתה להעלות מודעותו למאפיינים אישיותיים ולדפוסי חשיבה והתנהגות אשר עומדים ברקע למעורבותו בפלילים וכן על מנת לרכוש כלים לניהול אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק. נמסר, כי הנאשם הגיע למפגשים הקבוצתיים והחל לשתף בהם פעולה. נוכח התפשטות נגיף הקורונה, הפעילות הקבוצתית הופסקה במהלך חודש מרץ 2020 ועל כן שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון בארבעה חודשים, בהם תיבחן מחדש השתתפותו בטיפול וכן ביצוע שעות השל"צ אשר הוטלו עליו בתיק אחר.

4. בית המשפט נענה לבקשת שירות המבחן. בתסקיר מיום **21.3.21** נמסר, כי התקיימו שיחות אישיות עם הנאשם לאורך תקופת הפסקת הפעילות של הקבוצה הטיפולית בשל נגיף הקורונה. הנאשם הביע רצון להשתלב מחדש בפעילות הקבוצתית כשזו תתחדש. באשר לעבודות השל"צ אשר הוטלו על הנאשם בתיק אחר שירות המבחן עדכן, כי הנאשם ביצע רק 29 שעות מתוך 200 השעות אשר הוטלו עליו וכי לאור מצבו הרפואי של הנאשם ובשל נגיף הקורונה עודכנה התכנית אשר גובשה עבורו והוא ביטא מוטיבציה להמשיך ולבצע את השעות כסדרן. לאור כל האמור, שירות המבחן עתר לדחות הדיון פעם נוספת.

5. בית המשפט נענה לבקשת שירות המבחן. בתסקיר מיום **13.10.21** נמסר, כי הנאשם כיום בן 27, נשוי, אב לפעוט ואשתו מצויה בחודש ה-9 להריונה. כן הפנו לאמור בתסקירים קודמים ולכך שבמהלך תקופת הדחייה, ומזה כשנה, מערך הטיפולים שב לסדרו. נמסר, כי הנאשם השתלב ב-4 מפגשים מתוך 11 מפגשים אשר התקיימו. נמסר, כי כשהגיע למפגשים, שיתף פעולה באופן מלא. כן ציין הנאשם, כי הוא מרבה להיעדר בשל מצבו הבריאותי, או המצב הבריאותי של אשתו, או המצב הבריאותי של בנו. נמסר, כי במצב דברים זה ניכר כי הנאשם מתקשה לערוך עבודה טיפולית ממשית.

שירות המבחן פגש בנאשם לקראת הדיון. נמסר, כי הנאשם מביא מוטיבציה ורצון להמשיך להיעזר בגורמי הטיפול, ולנהל אורח חיים שומר חוק, זאת בצד היעדר נטילת האחריות בביצוע המיוחס לו בכתב אישום זה והתנהלותו חסרת העקביות בטיפול בו שולב.

שירות המבחן מעריך בשלב זה, כי הבעת הרצון של הנאשם להשתלב בטיפול מונעת מרצונו להביא להקלה בעונשו ולא מתוך רצון פנימי לערוך שינוי. צוין כי גם במסגרת צו השל"צ בתיק אחר במהלך כל התקופה הנאשם ביצע רק 46 שעות ואף הוגשה בקשה נוספת לבית המשפט לשינוי תכנית השל"צ.

נוכח כל האמור, שירות המבחן מעריך כי בשלב זה, אין בידו לסייע לנאשם ונמנע מהמלצה טיפולית. עם זאת, בשים לב למאמצי הנאשם בשנים האחרונות להימנע מפלילים, לאור מצבו הבריאותי המורכב, היותו לאב פעוט, שירות המבחן ממליץ להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל, וככל שבית המשפט שוקל הטלת עונש מאסר להורות על ריצויו בעבודות שירות. כן הומלץ על הטלת מאסר מותנה וקנס כספי כאלמנט מרתיע ומציב גבול.

6. בחוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות מיום **11.10.21**, נמצא הנאשם כשיר עם מגבלות לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** הגיש גילון הרשעות של הנאשם [ת/1] וטעוניהם לעונש בכתב.

ב"כ המאשימהעמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם. בעיקר עמד על הפגיעה בזכות הקניין, בתחושת הביטחון הציבור של הציבור ובתקינות חיי המסחר. נטען, כי העבירות פוגעת ברווחת החברה ובכלכלה וכן בתקינות פעולתה של המערכת הבנקאית. נטען, כי מדובר בעבירות שהפיתוי לבצען גדול בשל הרווח הכספי העשוי לצמוח מהן ובשל הקלות בביצוען. נטען, כי יש לתת לגורם ההרתעה את המשקל העיקרי בשיקולי הענישה, אשר תביא להוקעת התופעה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה בעמדת המדינה לעונש: ת"פ 13543-09-19 **מדינת ישראל נ' דדון** (21.3.21) וכן עפ"ג **13546-05-21 מדינת ישראל נ' דדון** (23.6.21); ת"פ 5142/05 **מדינת ישראל נ' אסעד אמסר (9.4.08); מדינת ישראל נ' שערי** (28.6.16).

באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי מדובר בנאשם אשר ידע שמדובר בשיק אשר לא נועד לו ולמרות זאת הציג אותו לבנק, ולאחר מספר ימין משך סכום משמעותי מחשבונו. מדובר בהתנהלות בעקבות תכנון מוקדם ותיכום שהביאו אותו בסופו של דבר להשלמת מעשה ההונאה.

נטען, כי ברקע לביצוע העבירות הרצון של הנאשם להפיק רווח כלכלי מהיר וקל.

נטען, כי הנאשם לא החזיר את הכסף וגרמה לנפגעת העבירה - המועצה האיזורית - נזק משמעותי. כן נטען, כי לעובדה שהנזק נגרם לקופה ציבורית של המועצה, יש לראות בכך חומרה נוספת. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 4514/18 **אהרוניאן נ' מדינת ישראל** (3.7.18). עוד נטען, כי גם לבנק נזק משמעותי בגין ביצוע העבירות, שכן לא מדובר רק בסכום הכסף שהתקבל במרמה, אלא בפגיעה קשה באמון שמביאה את הבנקים לנקוט באמצעי בטיחות לשם חשיפת מקרים כגון דא, דבר המכביד על הציבור.

נטען, כי הנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו וכי הוא ידע כי הוא מבצע עבירות מרמה והוא היה יכול לחדול ממעשיו בכל עת.

לאור כל האמור, עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות עד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם וציין, כי על אף גילו הצעיר, לחובת הנאשם עבר פלילי עשיר הכולל עבירות שונות בגין אף ריצה מאסרים קודמים.

כן הפנה לתסקירי שירות המבחן, ובעיקר לאחרון בהם אשר הוגש ביום 13.10.21, ובו ההמלצה הסופית של שירות המבחן לעניין העונש.

לסיכום נטען, כי נוכח היקף המרמה המיוחס לנאשם על סך 50,000 ₪, העובדה כי הנאשם לא השיב את הכסף, מידת התעוזה בביצוע העבירות ואי נטילת האחריות על ביצוען, נסיבותיו האישיות של הנאשם בהן: גילו, עברו הפלילי, תסקיר שירות המבחן, חוות דעת הממונה, וכן לאור שיקולי הרתעת היחיד והרבים, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם לו טענה ובנוסף להשית עליו מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, פיצוי לנפגע העבירה בצירוף ריבית והצמדה וקנס מרתיע.

8. **ב"כ הנאשם**, טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה, כעולה גם מהפסיקה הנוהגת, מתחיל במאסר על

תנאי ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. נטען, כי המתחם לו עותרת המאשימה אינו מגובה בפסיקה.

נטען, כי עונש של מאסר בפועל לו עותרת המאשימה שמור למקרים בהם העבירות מבוצעות ברף הגבוה, בהיקפים גדולים ובנסיבות מחמירות.

נטען, כי במקרה זה יש להסתפק בהטלת עונש ברף התחתון של המתחם, לצד רכיבים כלכליים.

נטען, כי אין להקל ראש בעבירות שבוצעו ובערך החברתי שנפגע כתוצאה מהן, אך מדובר בפגיעה ברף הנמוך. נטען, כי לא מדובר בעבירה אשר בוצעה בתחום או בחבורה, ולא מדובר בסכום מרמה גדול.

נטען, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע וזאת עקב מצבו הרפואי המורכב והקשה.

נטען, כי במקרים דומים אחרים הוטלו על נאשמים עונשים שבין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. כך, למשל, במחוז הדרום: ת"פ 25087-04-18; ת"פ 62195-03-14; ת"פ 40885-08-18; ת"פ 52646-12-16; ת"פ 66211-06-19; ת"פ 31508-01-17; ת"פ 62374-05-18; ת"פ 75155-01-20; ת"פ 72500-02-19. ובמחוזות אחרים: ת"פ 45739-08-18; ת"פ 23479-03-17; ת"פ 48974-09-16; ת"פ 23684-05-16.

נטען, כי במקרה זה קיימים שיקולי צדק המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה הפנתה לע"פ 5669/14 באשר לחריגה מהעונש בנסיבות חריגות. נטען, כי חריגה משיקולים של נסיבות רפואיות הוכרה בפסקי דין.

עוד נטען, כי יש להביא בחשבון כי מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2016, וכתב האישום הוגש בשנת 2018.

נטען, כי ההגנה חולקת על עמדת המדינה לפיה ההליך הטיפולי של הנאשם לא צלח. נטען כי, בעת ביצוע העבירות הנאשם היה בן 22, כיום הוא בן 27, אב ל-2 ילדים וכי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים ממועד ביצוע העבירה. באשר לשאלת נטילת האחריות, נטען כי לא ברור מדוע נמסר משירות המבחן כי הנאשם מודה באופן חלקי בעבירות, כאשר שהוא הודה בהסדר טיעון בעבירות המיוחסות לו כאשר הוסברה לו משמעות ההודאה.

באשר למצבו הרפואי של הנאשם נטען, כי הוא חולה סכרת אשר משתמש באינסולין, כן הוגשו מסמכים רפואיים [נ/1], וצוין כי הנאשם נכה בשיעור 87% בביטוח הלאומי. כן נטען, כי בשנת 2019 חלה החמרה במצבו הרפואי של הנאשם, והוא היה מאושפז תקופה ממושכת בטיפול נמרץ. עוד צוין כי בילדותו סבל מגידול סרטני בעיניו, ולכן עבר ניתוח והותקנה לו עין תותבת.

באשר לעברו הפלילי, נמסר כי לנאשם עבר פלילי אך לא בעבירות מסוג מרמה. כן צוין כי מרבית העבירות בוצעו כשהיה קטין.

כן הפנתה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן, כאשר נטען כי הנאשם עשה תהליך משמעותי וכי יש להסתכל על התמונה באופן כללי, הוגש כי שירות המבחן מציין כי הוא לא מבטל את ההליך ולכן בא בהמלצה כי אם יידרש עונש מוחשי, הוא יוטל בדרך של עבודות שירות.

נטען, כי יש לבחון את מבחן התוצאה, לפיו הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי וכי יש לו גורמי תמיכה.

נטען, כי ככל שבית המשפט לא יקבל את עתירה ההגנה למתחם העונש ההולם, יש להסתפק בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות. לשיטת ב"כ הנאשם, שליחת הנאשם לכלא מנוגדת לאמור בדוח ועדת דורנר.

באשר להחזרת הכסף שנמשך על ידי הנאשם, נטען כי למיטב ידיעת הסנגורית, חלק מהכסף הוחזר, אך לא הוצגה אסמכתא, עוד נטען כי חברת הביטוח פיצתה את המועצה (גם על כך לא הוצגה אסמכתא).

9. **הנאשם**, בדבריו לבית המשפט, מסר כי הוא לא ביצע עבירות מזה 6 שנים, מסר כי אמו נפטרה באותה התקופה וכי הוא לוקח אחריות על מה שעשה.

כן מסר, כי מאחר ואשתו הייתה בהריון בסיכון הוא לא הגיע לקבוצה במסגרת הטיפול בשירות המבחן. מסר כי יש לו 2 ילדים וכי הוא מקבל קצבה מביטוח לאומי. עוד הוסיף, כי עבר תקופה לא פשוטה בחייו, וכי הוא לוקח את עצמו בידים. מסר כי לשוב לכלא יחזיר אותו אחורה.

ביקש כי בית המשפט יקל עליו, וכי הוא מתחרט על כל מה שעשה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם השמירה על הקניין, הגנה על חיי מסחר תקינים והגנה על האמון והביטחון העסקי בכל הנוגע לשימוש בהמחאות ובמסמכים סחירים כאמצעי תשלום.

ברע"פ **שאווש נגד מדינת ישראל** (24.12.2018) עמד בית המשפט העליון על כך שמעשי המרמה פוגעים באמון החברתי וכפועל יוצא מכך פוגעים ביכולה של החברה להצליח:

"עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה"

12. בבחינת **הנסיבות** הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה כי מעשי הנאשם היו כרוכים בתחכום רב, כנטען על ידי המאשימה. הנאשם

לא הורשע בזיוף השיק והודגש בכתב האישום מתוקן, כי נסיבות הגעת השיק לידי הנאשם אינו ידועות למאשימה.

עם זאת, יש במעשי הנאשם תעוזה רבה הן בהפקדת השיק, בידועו שאינו מיועד לו והן במשיכת סכום כסף גדול במזומן מחשבון הבנק זמן קצר לאחר מכן על חשבון השיק.

לטענת ההגנה כי מדובר בעבירה שבוצעה על רקע מצב רפואי קשה הנובע ממצב בריאותו של הנאשם יש להפנות לתסקיר שירות המבחן העומד על התנהלות כלכלית שולית, לכל הפחות, מצדו של הנאשם ובאופן שמחייב דווקא החמרה עם הנאשם משיקולים משמעותיים של הרתעה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

13. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה. אלה מלמדות, כי המתחם לו עותרת המאשימה במקרה זה חמור מהמקובל. בעניין **דדון** אליו הפנתה העיר בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור כי המתחם הראוי הוא 8-24 חודשי מאסר בעניינו של מי שהורשע בשני מקרים של מרמה כאשר נקבע כי הנאשם עצמו נטל ממשרדי חברה בה עבד שני שיקים, הדפים עליהם את שמו כמוטב וכן תאריך וסכומים העולים כדי 60,000 ₪ באופן הנחזה להיות חתום על ידי מורשי חתימה בחברה, ובהמשך הפקיד את שני השיקים. בעניין **אסמר** שבו הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מעשה הנאשם היה כרוך גם בהתחזות כסגן מנהל בנק של סניף בפני המתלוננת ונטילת סכום כסף במזומן שאותו משכה מידיעה. אמנם, סכום המרמה היה נמוך יותר. בעניין **שערי** נקבע מתחם המתחיל משנת מאסר בגין שמונה מקרים שונים בהם הנאשם זייף בעצמו שיקים ושימוש באחר לביצוע המרמה בתואנה כי הנאשם מסייע למשפחות נזקקות. סכום המרמה הכולל עמד על 25,000 ₪ הנאשם אף צירף שני תיקי מרמה נוספים והוטלו עליו בסך הכל שנתיים מאסר ועונשים נלווים.

14. עיינתי גם באסמכתאות אליהן הפנתה ההגנה. גם הן תומכות בכך, שהמתחם לו עותרת המאשימה במקרה זה חמור מהנחוץ. במקרים חמורים יותר - הן מבחינת סכום המרמה, הן מבחינת מספר האירועים והן מבחינת רמת התייחסות בהתנהלות נקבעו מתחמים קלים יותר מאלה שהמאשימה עתרה להם. לא מצאתי לנכון להקיש מבחינה נורמטיבית ממקרים שבהם בהסכמת הצדדים הוצגו בבית המשפט הסדרים "סגורים" מקלים במקרים בהם התקיימו נסיבות חריגות, היעדר רישום פלילי או תסקיר חיובי וממליץ ובית המשפט קיבל את ההסדר ללא קביעת מתחם.

טענת ההגנה, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה יכול להתחיל מענישה צופה פני עתיד דינה להידחות, ועונש שכזה יישקל רק במקרים בהם קיימים שיקולי שיקום מובהקים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

15. ראו גם אסמכתאות נוספות:

א. ברע"פ 8778/18 **שאווש נ' מדינת ישראל** (24.12.18) אושר מתחם שבין 5 לבין 12 חודשי מאסר בגין מעשי מרמה כלפי שניים בסכום כולל של 80,000 ₪. על הנאשם באותו ענין נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, פיצוי בגובה כמחצית הסכום וכן קנס של 3,000 ש"ח.

ב. עפ"ג 32326-06-20 **ביסאן נגד מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על גזר דינו, בכל הנוגע לרכיב המאסר. באותו עניין הורשע הנאשם ב- 7 עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, 7 עבירות של שימוש במסמך מזויף ו- 7 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. אושר מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ואילו על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

ג. ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 6785-01-10 **קצירי נגד מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבלת דבר במרמה. הנאשם זיף את חתימתה של רעייתו על גבי 14 שיקים, בסך של 16,000 ₪ כל אחד, לשם השבת חובות אליהם נקלע. נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ד. רע"פ 10157-16 **משעלי נ' מדינת ישראל** (3.1.17) החמיר בית המשפט המחוזי עם הנאשם והטיל עליו שנת מאסר בגין הרשעתו בשלושה מקרים שונים, כלפי שלושה מתלוננים שונים, במהלכם רימה את המתלוננים, קיבל באמצעותם סכומי כסף שונים וכן באחד המקרים גרם לכך שאחר, שהתחזה בדמותו, הועמד לדין והורשע בעבירת קנס. בית המשפט העליון אישר את פסק הדין.

ה. רע"פ 4514-18 **אהרוניאן נ' מדינת ישראל** (3.7.18) נקבע מתחם ענישה של 12-36 חודשי מאסר בגין מרמה בהיקף של כמיליון ₪ כלפי רשות המים.

ו. רע"פ 8570-18 **זגורי נ' מדינת ישראל** (11.12.18) נקבע מתחם של מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר בגין כל אחד מארבעה מקרים של מרמה ונטילת כספים כלפי מי שביקשו להתקבל לעבודה אצל הנאשם.

בשים לב למכלול הנסיבות של ביצוע העבירות כמפורט לעיל - סכום המרמה, ההתנהגות המפורשת המיוחסת לנאשם וההסכמה לגבי אי הבהירות בנוגע לנסיבות בכללותן, העובדה כי מדובר באירוע אחד - יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין תקופת מאסר קצרה, שיכול ותרוצה בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם, בעבירות רבות ושונות בגין אף נדון בעבר למאסר. עם זאת, לקחתי בחשבון כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2019 היא בגין עבירות מהשנים 2013-2014. זו ההרשעה בגינה הוטלה על הנאשם ענישה שיקומית שהנאשם לא עמד בה, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד היום יש משמעות, בפרט במצב שבו כתב האישום הוגש בחלוף זמן משמעותי מיום ביצוע העבירה, כנגד הנאשם לא נפתחו תיקים נוספים מאז ומסר בתסקירים כי הנאשם שינה את מצבו המשפחתי והקים משפחה.

ב"כ הנאשם סבורה, כי בנסיבות אלה ניתן לשקול את שיקולי שיקומו של הנאשם באופן המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. בשים לב למפורט בתסקירים, לנטילת האחריות החלקית המפורטת בתסקירים, חוסר שיתוף הפעולה עם ההליך הטיפולי לאורך זמן ואף שניתנו הזדמנויות חוזרות לכך, והיעדר הציות גם לעונש שיקומי מובהק שהוטל על הנאשם בתיק קודם, אין מקום לקבל את טענת ההגנה במקרה זה. אך מובן, כי הנתונים הפרסונאליים, ולרבות ההתרשמות ממאמץ לשמור על אורח חיים נורמטיבי, יישקלו בתוך מתחם הענישה.

לקחתי בחשבון גם את מצבו הרפואי של הנאשם ואת מוגבלותו הפיסית הרלוונטיות כשיקולים בתוך מתחם הענישה מאחר שמובן הדבר, כי אלה יקשו על הנאשם בריצוי עונשו יותר מאשר נאשמים בריאים.

טענת ב"כ הנאשם, כי שיקולי צדק מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם במקרה זה נוכח מצבו הבריאותי של הנאשם דינה, בכל הכבוד להידחות, אף שנטענה בלהט רב. הטענה אינה מתיישבת כלל עם לשון החוק הפשוטה ואינה עומדת כלל בתנאי הלכת **לופליאנסקי** בשים לב למצבו הרפואי הקונקרטי של הנאשם.

סוף דבר:

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם למגבלות אשר צוינו בחוות דעת הממונה: בקרן לשיקום מוגבלים - מפעיל שיקום למוגבלים. מועד לתחילת העסקה ביום: 28.12.21. ניתן ליצור קשר עם שלומי מושקה בטלפון: 0506091424.

הנאשם מזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה, כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להביא להפסקת ריצוי העונש בדרך זו ונשיאת יתרת העונש תחת מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים, שירוצה אם יעבור הנאשם עבירת מרמה במשך שלוש שנים מהיום.

ג. פיצוי בסך 15,000 ₪ לנפגעת העבירה - המועצה האזורית גן רווה. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.22 ויועבר לנפגעת העבירה בהתאם לפרטים שהמאשימה תגיש לתיק עד יום 15.1.22. **המזכירות תעקוב.**

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.6.22.

העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ב, 19 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.